

از دیگر اقدامات قابل تحسین ضرغامی که پس از پایان ۱۰ سال حکمرانی اش پر بزرگترین رسانه رسمی کشور انجام شد، نگارش کتاب «راوی صادق» بود. این کتاب را ضرغامی با محوریت گزارش عملکرد ۱۰ ساله خود نوشته و البته معتقد است این کتاب صرفاً ارائه گزارشی از عملکرد ۱۰ ساله نیست، بلکه ارائه یک مجموعه آموزشی برای مدیران و کارشناسان حال و آینده صداوسیما در حوزه های مختلف است

افزایش تعداد شبکه های رسانه ملی مهم ترین شاخصه دور ضرغامی بود

عزت با شبکه های زیاد!

هدیه ضرغامی

در حال حاضر برنامه های نوستالژیک و خاطره بازی جایگاه ویژه ای روی آنتن صداوسیما دارند و این یکی از خروجی های دوره مدیریت ضرغامی است. خود او یکی از اقدامات ارزشمندش را باز کردن در آرشیو صداوسیما به روی مردم می داند. او معتقد بود که این سرمایه عظیم نباید مهجور بماند و گوشه ای خاک بخورد. وی در خصوص این اقدام هدفمند در مصاحبه ای با خراسان گفته بود: «من در آرشیو را به روی مردم باز کردم و آن را نجات دادم. هر جایی خواستیم فیلمی نشان دهیم، می گفتند محرمانه است اما من همه این ها را نشان دادم و چقدر هم واکنش ها مثبت بود.» البته این رخداد باعث حواشی هایی هم شد و برخی ها اعلام کردند شبکه های معاند فارسی زبان در همین بازه آرشیو صداوسیما را با خود برده اند که همواره توسط ضرغامی تکذیب شده است.

دشمنان پرمشغله

گسترش شبکه های فارسی زبان خارجی که توسط گیرنده های ماهواره به خانه های مردم راه پیدا کردند، همراه رخداد های سال ۸۸ از جمله چالش های جدی مدیریت ضرغامی بود. در واقع در سال های اواخر دهه ۸۰ شبکه های ماهواره ای فارسی زبان فعالیت های خودشان را گسترش دادند و از حوزه سیاسی به حوزه های اجتماعی، فرهنگی و ورزشی ورود پیدا کردند و حتی روی گسل های اجتماعی مانند تقابل شیعه و سنی و بحث قومیت ها دست گذاشتند.

این پدیده در کنار گسترش چشمگیر فیلم های ضدایرانی و ضداسلامی بود. این دوره جنگ ایده و روایت ها به اوج رسید و تلاش شد این جنگ در قالب اسلام هراسی و ایران هراسی مطرح شود. ضرغامی دوره مدیریت سختی داشت و سعی کرد تکتک این موارد را حل کند. برای مثال در ماجرای تحریک بختیاری ها و ساخت سریال «سرزمین کهن» خودش شخصا وارد ماجرا شد و به غرب ایران سفر کرد تا مشکل را حل کند. در نهایت هم با لباس محلی عکس گرفت و این غائله پایان یافت. البته همه تدبیرهای او به خوبی این مورد پیش نرفت و در بعضی موارد از جمله تولید سریال های تاریخی در جواب به رسانه های معاند فارسی زبان شکست خورد چرا که به زعم برخی کارشناسان و مخاطبان آثاری مثل «معمای شاه» از کیفیت کافی برای مواجهه برخوردار نبودند.

کس: مهدی بیات

پس از علی لاریجانی، ریاست رسانه ملی به عزت... ضرغامی رسید. مدیری که از ارشاد آمده بود و روحیات خاصی داشت. ضرغامی عاشق چگوارا است، مهندسی خوانده، در سپاه بوده و روزی هم در اشغال سفارت آمریکا در تهران حضور داشته. از همان دهه ۷۰ نیز فعالیت های فرهنگی خود را گسترش داد؛ دو سال معاون وزیر ارشاد بود و از سال ۷۴ تا ۷۶ معاونت امور سینمایی این وزارتخانه را برعهده گرفته. سال ۷۹ علی لاریجانی او را به صداوسیما برد و معاونت امور مجلس و استان ها را به او داد تا این که دوره لاریجانی در سال ۸۳ تمام شد و ضرغامی ریاست این سازمان عریض و طویل را برعهده گرفت. علی لاریجانی در روز خدا حافظی خود با لحنی که مثل همیشه مشخص نبود جدی است یا در حال شوخی کردن است، این گونه گفت: «عزت زیاد» و رفت و مدیریت را از ۸۳ تا ۹۳ به ضرغامی سپرد. دوره مدیریت مهندس ضرغامی ادامه روند تحولاتی بود که از دوره قبل کلید خورده بود. توسعه از جنس تاسیس شبکه های تخصصی از جمله شبکه پویا، ورزش، مستند، نسیم، نمایش و... که به افزایش کمی شبکه های تلویزیونی منجر شد. این افزایش کمی حتی در بخش برون مرزی نیز محقق شد که حاصل آن، تاسیس پرس تی وی، سحر، الکوثر، العالم و هیسپان تی وی است.

یوسف هاشمی
روزنامه نگار

حرکت روبه جلو

اس دی به اچ دی، به خوبی پیشینه مهندسی عزت... را نشان می داد. بخش خبری ۲۰ و ۳۰ دقیقه نیز رهاوردی از دوران مسؤولیت اوست. این ها فقط گوشه ای از دستاوردهای ضرغامی در دوران ریاست صداوسیماست. با این حال، این دوران خالی از جنجال و حاشیه نیز نبود.

و پرهزینه که طبق اظهارات ضرغامی در کتاب خود تحت عنوان «راوی صادق»، حمایت چندانی را از سوی دولت های وقت مشمول نشده و اجرایش، با مشقت هایی همراه بوده است. مرحله بعد نوبت به پیشرفت کیفیت تصویری بود. ارتقای کیفیت تعداد محدودی از شبکه های سیما از

تبدیل فرمت پخش تلویزیونی از آنالوگ به دیجیتال جزو بزرگ ترین دستاوردهای مهم دوره ضرغامی است. گذار از فرمت قدیمی به تکنولوژی روز حرکت شایان توجهی بود که مدت ها نیاز به آن در مهم ترین رسانه رسمی کشور حس می شد. پروژه ای سنگین

افزایش بی رویه کار خیلی بدیه!

نگاه منتقد: در دوره ضرغامی تعداد شبکه های رسانه ملی به شدت زیاد شد و قاعدتا تعداد شبکه ها، محتوای بیشتری را می طلبید. این نکته در ابتدا با چالش خاصی روبه رو نشد و شبکه ها با تعداد زیادی برنامه راهی آنتن شدند و کانال های قدیمی تر رسانه ملی در این دوران، از حیث محتوا نیز نسبتاً موفق عمل کردند و بینندگان را با آثار پربیننده ای چون «متهم گریخت»، «مرد هزار چهره»، «شب های برره»، «چندگانه های «ستایش»، «پایتخت» و... پای تلویزیون نشانند. حتی پروژه نیمه تمام دوره قبل نیز تکمیل شد تا «مختارنامه» تنها سریال الف ویژه ساخته شده در این دوره باشد اما این همه ماجرا نیست و برخی می گویند تاسیس این شبکه ها با نگاه بلندمدتی صورت نگرفته چرا که بعد از چند سال کفگیر شبکه های آرشیوی مانند تماشا، آی فیلم، نمایش و... به ته دیگ رسیده و آثار جذاب و نویی پخش نمی کنند. از طرفی افزایش شبکه های تولیدکننده هم باعث افت کیفیت برنامه ها شده است. برنامه هایی که به ادعای برخی ناظران، نه تنها مخاطب را جذب نمی کنند بلکه هزینه های زیادی را در بخش صف و ستاد تحمیل کرده اند. شاید این بزرگ ترین نقدی باشد که به دوره ضرغامی می شود داشت. تعدد پست های مدیریتی، شبکه های بی مخاطب زیاد و جذب نیروی انسانی باعث شد سازمان صداوسیما با مشکلات مادی جدی روبه رو شود و محمد سرافراز که مدیر بعدی بود از این امر کله داشته باشد.

سند کمپانی سواری هاج یک لیفان X60
رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۹۳ شماره
موتور LFB479Q140202739 شماره شاسی
NAKSG4314EB115952 و شماره پلاک
۲۵و۴۵۸ ایران ۲۱ به نام منصور الیاسی پور
مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

مجوز حمل سلاح شکاری ساچمه زنی تک لول
کالیبر ۱۲ مدل چخماقی ساخت آمریکا به شماره
بدنه سلاح ۱۳۳۵۶۵ متعلق به آقای عبدالامیر
بریهی فرزند ناصر شماره شناسنامه ۷۴۹ متولد ۱۳۶۲
به شماره ملی ۱۹۸۹۴۷۰۰۱۷ صادره از دشت آزادگان
مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.